A TÖRVÉNYSZÉK ELNÖKÉNEK VÉGZÉSE

2015. április 24.*

„Ideiglenes intézkedés iránti kérelem — Oltalom alatt álló földrajzi jelzés bejegyzése — »Piadina romagnola/piada romagnola« — Végrehajtás felfüggesztése iránti kérelem — A sürgősség hiánya”

A T-43/15. R. sz. ügyben,

a **CRM Srl** (székhelye: Modena [Olaszország], képviselik: G. Forte, C. Marinuzzi és A. Franchi ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Bizottság** (képviselik: D. Bianchi és J. Guillem Carrau, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

az egy elnevezésnek az oltalom alatt álló eredetmegjelölések és földrajzi jelzések nyilvántartásába való bejegyzéséről (Piadina Romagnola/Piada Romagnola [OFJ]) szóló, 2014. október 24-i 1174/2014/EU bizottsági végrehajtási rendelet (HL L 316., 3. o.) végrehajtásának a felfüggesztése iránti kérelme tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK ELNÖKE

meghozta a következő

Végzést[1]

A jogvita előzményei

1 A felperes, a CRM Srl olasz vállalkozás, amelynek tevékenysége 1974 óta a kenyérből származó pékáruk – többek között többféle piadina romagnola – előállítása. A piadina romagnola olasz ételkülönlegesség, amely egy búzalisztből, disznózsírból vagy olívaolajból, sóból, valamint lisztből készült, hagyományosan terrakotta edényben, illetve fém- vagy kőlapon sütött lepényt jelöl. A tésztalepényt félbehajtják, és így az édes vagy sós hozzávalókkal megtölthető. A felperes a saját állítása szerint az élelmiszer-gyártási szektor vezető vállalkozása, amely a piadina legnagyobb olaszországi előállítójaként ismert. A termékeit a saját védjegyével vagy más értékesítők védjegyeivel forgalmazza, és az ügyfelei között megtalálhatók az olasz nagykereskedés legjelentősebb csoportjai.

* Az eljárás nyelve: olasz.

1 — A jelen végzésnek csak azok a pontjai kerülnek ismertetésre, amelyeknek a közzétételét a Törvényszék hasznosnak tartja.

2 A felperes attól tart, hogy az egy elnevezésnek az oltalom alatt álló eredetmegjelölések és földrajzi jelzések nyilvántartásába való bejegyzéséről (Piadina Romagnola/Piada Romagnola [OFJ]) szóló, 2014. október 24-i 1174/2014/EU bizottsági végrehajtási rendelet (HL L 316., 3. o.; a továbbiakban: megtámadott rendelet) azáltal, hogy a „romagnole” elnevezés használatát csak azon piadinák/piadák esetében engedélyezi, amelyeket az oltalom tárgyát képező földrajzi területen gyártottak, lehetetlenné teszi a szokásos gazdasági tevékenységének a gyakorlását, mivel az általa alkalmazott termelési hely e földrajzi területen kívül esik.

3 Ami az oltalom alatt álló földrajzi jelzések (a továbbiakban: OFJ) bejegyzésére vonatkozó eljárást illeti, az két szakaszból áll, és a jelen ügy szempontjából releváns időszakban arra a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredetmegjelöléseinek oltalmáról szóló, 2006. március 20-i 510/2006/EK tanácsi rendelet (HL L 93., 12. o.), valamint a mezőgazdasági termékek és az élelmiszerek minőségrendszereiről szóló, 2012. november 21-i 1151/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 343., 1. o.) volt irányadó. Az első szakasz konkrétan azt a tagállamot érinti, amelyből a kérdéses élelmiszertermék származik. Ez az állam indítja meg az eljárást egy bejegyzés iránti kérelemmel, valamint az érintett termék és az oltalom tárgyát képező terület közötti kapcsolatot igazoló szükséges dokumentáció előkészítésével. Ezt egy második, a kérelem kritériumainak az Európai Bizottság által elvégzett ellenőrzésére irányuló szakasz követi. E szakasz magában foglalja a bejegyzés iránti kérelem vizsgálatát és az esetleges felszólalási eljárás céljából való közzétételét. A közigazgatási eljárás az OFJ-nek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételével vagy a közzététel megtagadásával zárul.

4 Ami a „piadina romagnolát/piada romagnolát” (a továbbiakban: piadina romagnola) érintő, OFJ bejegyzése iránti kérelmet illeti, azt 2001-ben az említett termék promócióját célzó csoportosulás nyújtotta be az olasz hatóságokhoz, mégpedig az 510/2006 rendelet alapján. Az olasz hatóságok azt követően, hogy nyilvános találkozót szerveztek annak ellenőrzése érdekében, hogy a javasolt termékleírás megfelel-e a kérdéses termék autentikus előállítási módjának, 2012. január 28-án a *Gazzetta ufficiale della Repubblica italianában* (GURI, az Olasz Köztársaság hivatalos lapja) közzétették a bejegyzési javaslatot.

5 E közzétételre az árusító standokon eladott piadinák kisiparos termelőit képviselő szövetségek részéről számos kifogás érkezett. E szervezetek azt sérelmezték, hogy a tervezett OFJ tekintetében a nagyipari úton elállított piadinát azonosítják a kisipari gyártású és az árusító standokon eladott piadinával. Az olasz hatóságok azonban 2012. december 11-én benyújtották a Bizottsághoz a vitatott OFJ bejegyzésére vonatkozó nyilatkozatot, valamint a termékleírást.

6 A felperes a 2013. március 29-i keresettel a Tribunale amministrativo regionale del Lazióhoz (Lazio regionális közigazgatási bírósága, Olaszország, a továbbiakban: TAR) fordult az olasz bejegyzési eljáráshoz kapcsolódó aktusoknak – különösen a piadina romagnola termékleírásának – a megsemmisítése céljából, azt állítva, hogy megsértették az 510/2006 rendeletet, mivel nem áll fenn kapcsolat egyrészről az oltalom tárgyát képező terület és a nagyipari termékként előállított piadina romagnola, valamint másrészről e nagyipari termék és a kisipari termék között. Az olasz hatóságok a TAR előtti eljárás során a termékleírást új változattal váltották fel.

[omissis]

8 A TAR a 2014. május 15-én hozott ítélettel helyt adott a felperes keresetének, és megsemmisítette többek között a termékleírást, valamint az olasz hatóságokat az említett termékleírás átfogalmazására kötelezte. A TAR álláspontja szerint ugyanis az oltalomra méltó hírnév csak a kisipari termelés tekintetében ismerhető el, és az kizárt a kérdéses élelmiszer mindenfajta nagyipari előállítása vonatkozásában. A hatályos olasz szabályozás szerint ez az ítélet azonnal végrehajthatóvá vált.

9 A Bizottság az említett ítélet kihirdetése után pár nappal, 2014. május 21-én, az 1151/2012 rendelet 50. cikke (2) bekezdésének a) pontja alapján közzétette a vitatott OFJ bejegyzése iránti kérelmet, és közölte, hogy e közzététel ugyanezen rendelet 51. cikke értelmében jogot biztosít az e kérelem elleni felszólalásra. A felperes a 2014. május 22-i levélben tájékoztatta a Bizottságot arról, hogy a TAR a 2014. május 15-i ítéletével megsemmisítette az olasz hatóságok által előterjesztett termékleírást, így az olasz hatóságoknak azt át kell fogalmazniuk oly módon, hogy a vitatott OFJ alkalmazási köre a kisipari úton előállított piadina romagnolára korlátozódjon. A felperes álláspontja szerint következésképpen meg kell semmisíteni a kérelem 2014. május 21-i közzétételét. A Bizottság e levélre válaszolva 2014. június 10-én közölte, hogy a bejegyzés iránti kérelmet az esetleges felszólalások céljából közzétették, és az olasz bíróság határozatának esetleges következményeit az illetékes olasz hatóságoknak kell értékelniük.

10 A felperes, a Bizottság és az olasz hatóságok közötti ezt követő levélváltás keretében, mely többek között a TAR 2014. május 15-i ítélete által a vitatott OFJ-re vonatkozó bejegyzési eljárás tekintetében okozott következményeket érintette, az említett hatóságok megerősítették az eljárás folytatása iránti szándékukat, és közölték, hogy a TAR ítéletével szemben fellebbezést, valamint az annak végrehajtásának felfüggesztése iránti kérelmet terjesztettek elő a Consiglio di Stato (államtanács, Olaszország) előtt. A Consiglio di Stato a fellebbezési eljárás során úgy határozott, hogy a TAR ítélete végrehajtásának felfüggesztésével kapcsolatos kérdést az ügy érdemének vizsgálata keretében bírálja el, valamint közölte, hogy nem ad helyt a felperes arra vonatkozó kérelmének, hogy az üggyel kapcsolatban előzetes döntéshozatali kérdést terjesszen a Bíróság elé.

11 A Bizottság e körülmények között 2014. október 24-én elfogadta a megtámadott rendeletet, amelynek következményeképpen a felperes többé nem jogosult arra, hogy a Modenában (Olaszország) előállított termékeivel kapcsolatban a „piadina romagnola” elnevezést használja, mivel e város az oltalom tárgyát képező földrajzi területen kívül található. A megtámadott rendeletet 2014. november 4-én hirdették ki az *Európai Uniós Hivatalos Lapjában*.

Az eljárás és a felek kérelmei *[omissis]*

13 A Törvényszék Hivatalához 2015. február 20-án benyújtott külön beadványában a felperes előterjesztette a jelen ideiglenes intézkedés iránti kérelmet, amelyben lényegében azt kéri, hogy a Törvényszék elnöke:

– a Törvényszék eljárási szabályzata 105. cikke 2. §-ának második bekezdése alapján függessze fel a megtámadott rendelet végrehajtását a jelen ideiglenes intézkedés iránti eljárás végéig, és mindenesetre addig, amíg a Törvényszék a fő keresetről határoz.

[omissis]

A jogkérdésről *[omissis]*

21 A felperes azzal érvel, hogy súlyos és helyrehozhatatlan károkat szenved el abban az esetben, ha a jelen ideiglenes intézkedés iránti kérelemnek nem adnak helyt. A megtámadott határozat végrehajtható jellege miatt ugyanis számára tilos a „romagnole” elnevezéssel ellátott piadinák gyártása és értékesítése. A felperes úgy véli, hogy az ebből származó kár nem kizárólag vagyoni jellegű, mivel a megtámadott határozat az imázsát és a nevének a védelméhez való jogát, valamint a szerződéskötési lehetőségeit is sérti, ami ügyfelek és egyes piaci részesedések helyrehozhatatlan elveszítéséhez vezet. E tekintetben az üzleti forgalmának hozzávetőlegesen 40%-ára hivatkozik.

[omissis]

29 A következetes ítélkezési gyakorlat szerint valamely uniós jogi aktus végrehajtásának felfüggesztése iránti kérelem esetén a kért ideiglenes intézkedés elrendelése csak akkor indokolt, ha a szóban forgó jogi aktus a hivatkozott súlyos és helyrehozhatatlan kár döntő oka (lásd: 2013. március 7-i EDF kontra Bizottság végzés, C-551/12 P(R), EBHT, EU:C:2013:157, 41. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). E kontextusban megállapításra került, hogy az említett kárnak kizárólag a vitatott jogi aktus által kiváltott hatásokból kell származnia, és az nem származhat az ideiglenes intézkedést kérelmező fél gondatlanságából (2008. július 15-i CLL Centres de langues kontra Bizottság végzés, T-202/08 R, EU:T:2008:293, 73. pont; lásd továbbá ebben az értelemben: 1975. május 28-i Könecke kontra Bizottság végzés, 44/75 R, EBHT, EU:C:1975:72, 3. pont; 1994. április 22-i Bizottság kontra Belgium végzés, C-87/94 R, EBHT, EU:C:1994:166, 38. és 42. pont). Ugyanezen ítélkezési gyakorlat szerint az ideiglenes intézkedést kérelmező félnek abban az esetben, ha nem tanúsította a körültekintő és tájékozott vállalkozástól elvárható gondosságot, azokat a károkat is viselnie kell, amelyekről azt állítja, hogy azok veszélyeztethetik a létét, vagy helyrehozhatatlanul megváltoztathatják a piaci helyzetét (lásd ebben az értelemben: 2001. február 1-jei Free Trade Foods kontra Bizottság végzés, T-350/00 R, EBHT, EU:T:2001:37, 50., 51. és 59. pont; a fent hivatkozott CLL Centres de langues kontra Bizottság végzés, 74. pont).

30 A jelen ügyben az iratokból kitűnik, hogy az állítólagos súlyos és helyrehozhatatlan, pénzügyi és nem vagyoni kár bekövetkezése azon az előfeltevésen alapul, hogy a megtámadott rendelet megtiltja a felperes számára, hogy az általa termelt piadinák eladása során a „romagnola” elnevezést használja, és ezáltal hátrányos helyzetbe hozza őt azon versenytársaihoz képest, amelyek az említett rendelet által biztosított oltalom tárgyát képező földrajzi területen való elhelyezkedésük folytán továbbra is használhatják ezt az elnevezést az általuk termelt piadinák forgalmazásakor.

31 Márpedig meg kell állapítani, hogy a jelen ügyben a felperes nem tanúsította a körültekintő és tájékozott gazdasági szereplőtől elvárható ésszerű gondosságot. Nem élt ugyanis az arra vonatkozó lehetőséggel, amelyet pedig az alkalmazandó szabályozás előír, hogy egy átmeneti időszak során engedélyt szerezhet arra, hogy az általa termelt piadinák forgalmazása vonatkozásában továbbra is használhassa a „romagnola” elnevezést.

32 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy – amint azt a TAR 2014. május 15-i ítélete (lásd a fenti 8. pontot) is hangsúlyozza, melyre a felperes több alkalommal hivatkozik – a vitatott OFJ bejegyzésére irányuló nemzeti eljárás 2011-ben nyílt meg az olasz hatóságok előtt, és e hatóságok azt 2012. december 11-én zárták le, amikor az iratokat a Bizottságnak továbbították (lásd a fenti 4. és 5. pontot). E nemzeti eljárást *ratione temporis* az 510/2006 rendelet szabályozza. E rendelet 5. cikkének (5) és (6) bekezdése szerint az Olasz Köztársaság, amely köteles megindítani a kifogással kapcsolatos eljárást – amelyre egyébként sor is került –, melynek keretében a bejegyzés iránti kérelemmel szemben kifogással élhet minden olyan személy, akinek ehhez jogos érdeke fűződik, jogosult volt arra, hogy a „romagnola” elnevezésnek a felperes általi használatára vonatkozóan ideiglenesen és nemzeti szinten oltalmat, valamint megfelelő kiigazítási időszakot biztosítson, feltéve hogy a felperes, aki jogszerűen hozta forgalomba az említett megnevezéssel az általa termelt piadinákat az ezt megelőző öt évben, erre „a kifogással kapcsolatos nemzeti eljárás során hivatkoz[ott]”.

33 Márpedig a TAR a 2014. május 15-én hozott ítéletében kifejezetten megállapította azt, hogy a felperes más piaci szereplőktől eltérően nem vett részt a kifogással kapcsolatos nemzeti eljárásban, és ez a mulasztás lehetetlenné tette a kiigazítási időszak biztosítását, tekintve hogy az erre vonatkozóan előírt eljárás keretében nem hivatkozott az egyéni követeléseire. Következésképpen a felperes, aki – tekintettel arra, hogy mindenféle piadina romagnola több évtizeden át tartó gyártásával büszkélkedhet – nyilvánvalóan megfelelt volna az említett 5. cikk (5) és (6) bekezdésében előírt feltételeknek, a saját hibájából elmulasztotta azon kár bekövetkeztének az elhárítását, amellyel szembenéz. A kérdéses iratoknak a Bizottság részére történő továbbítását követően ugyanis a Bizottság által lefolytatott eljárásra *ratione temporis* az 1151/2012 rendelet volt irányadó, amely 2013. január 3-án lépett hatályba. A felperes a Bizottsággal való kapcsolatfelvétel összefüggésében az említett rendelet 15. cikkének (1) és (2) bekezdésében, valamint, 49. cikkének (3) bekezdésében foglalt, összefüggésben

értelmezett rendelkezések alapján kérhette volna a Bizottságtól egy legfeljebb 15 napon át tartó átmeneti időszak engedélyezését abból a célból, hogy az olasz hatóságok által a fent említett, kifogással kapcsolatos nemzeti eljárásban engedélyezett kiigazítási időszaknak a *de facto* meghosszabbításában részesüljön. Mivel azonban e nemzeti eljárásban nem vett részt, a felperes elmulasztotta annak lehetőségét, hogy az általa termelt piadinákat továbbra is a „romagnola” elnevezéssel forgalmazza. Ezenfelül, még ha a nemzeti eljárásban való részvétel nem is lenne szükséges előfeltétele a Bizottság által biztosított átmeneti oltalomnak, meg kell állapítani, hogy mindenesetre nem tűnik ki az iratokból az, hogy a felperes a Bizottsághoz ilyen kérelmet intézett, vagy hogy az ilyen kérelmét elutasították volna.

34 Ebből következően a felperesnek, mivel nem tanúsította a körültekintő és tájékozott vállalkozástól elvárható gondosságot, magának kell viselnie azon pénzügyi és nem vagyoni kárát, amely a jelen ügyben felmerülhet.

[omissis]

44 Hozzá kell fűzni, hogy az ideiglenes intézkedés iránti kérelemben a felperes maga említette egy olyan leányvállalat – nevezetesen a Commerciale Europa – létezését, amelyet a pénzügyi társaságán, a Finrecen keresztül irányít, és amely ezért „ugyanahhoz a csoporthoz” tartozik. Az ideiglenes intézkedésről határozó bíró ebből csupán arra következtethet, hogy a felperes egy vállalatcsoport tagja. E körülmények között a felperesnek, amennyiben megalapozottan kívánt hivatkozni a súlyos és helyrehozhatatlan pénzügyi kár bekövetkezésének a veszélyére, ismertetnie kell az említett, azon csoport méretét, teljes üzleti forgalmát és jellemzőit, amelyhez tartozik.

45 A felperes pénzügyi helyzetének pontos értékelése ugyanis attól a kérdéstől függ, hogy objektív szempontból rendelkezik-e olyan kiegészítő pénzügyi eszközökkel, amelyek többek között azon csoport pénzügyi forrásaiból származnak, amelyhez tartozik. Azok a módozatok, amelyek a felperesnek a csoportjához való tartozását meghatározzák, tehát alapvető tényezők a jelen ideiglenes intézkedés iránti kérelem vizsgálata tekintetében (lásd ebben az értelemben: 2014. június 10-i Stahlwerk Bous konra Bizottság végzés, T-172/14 R, EU:T:2014:558, 21. pont). Márpedig a felperes az ideiglenes intézkedés iránti kérelmében nem említette sem a csoportjának a pénzügyi kapacitását, sem a tőkéjének vagy a tőketulajdonosnak a szerkezetét, pedig az erre vonatkozó információk szükségesek lettek volna, mivel az interneten rendelkezésre álló források tanúsága szerint úgy tűnik, hogy egy Finrec SpA nevű társaság, amelynek a székhelye Modenában található, a felperesével azonos címen valóban létezik, és aktív a piacon.

[omissis]

47 Így az ideiglenes intézkedésről határozó bíró, mivel nem rendelkezik semmilyen valós tényezővel, amely összehasonlítás alapjául szolgálhatna, nem tudja megállapítani azt, hogy az üzleti forgalomnak az állítólagos 40%-os csökkenése veszélyt jelenthet-e a felperes pénzügyi életképességére, vagy a piaci részesedéseinek a jelentős mértékű elveszítését okozhatja-e azon vállalatcsoport pénzügyi erejéhez képest, amelyhez tartozik.

[omissis]

51 Mindenesetre, ha a felperesnek bizonyos nehézségei támadhatnak a pénzügyi kárának pontos számszerűsítése tekintetében, nem ismerteti azokat az indokokat, amelyek miatt a számára lehetetlen, hogy iratokkal alátámasztva megadja, részletezze és bizonyítsa az általa a piadina romagnola eladásának eredményeképpen, egy megfelelő referencia-időszak során realizált üzleti forgalmat, és azt a vállalatcsoportja által ugyanezen időszak során, valamennyi terméket és gazdasági terméket érintően realizált, teljes üzleti forgalomhoz viszonyítsa annak a százaléklábnak a meghatározása érdekében, amely a kérdéses piac teljes elveszítése esetén felmerülő kárt tükrözi.

52 Ezenfelül a Törvényszék a későbbi kártalanítási jogvitában jogosult arra, hogy a felperesnek okozott kárt (absztrakt) becslés útján meghatározza a piaci részesedéseinek és a nyereségeinek a szokásos helyzetben végbemenő valószínű fejlődését alapul véve (lásd ebben az értelemben: 2013. június 5-i, Rubinum kontra Bizottság végzés, T-201/13 R, EU:T:2013:296, 50. pont). A Törvényszék ugyanis a kár számszerűsítése tekintetében önállóan értékelheti a tényeket, és mérlegelési mozgástérrel rendelkezik a kártalanítás terjedelmének meghatározására irányadó módszer tekintetében (lásd ebben az értelemben: 2008. február 21-én hozott ítélet, Bizottság kontra Girardot, C-348/06 P, EBHT, EU:C:2008:107, 72., 74. és 76. pont). A jelen ügyben a Törvényszék még a statisztikai átlagértékeken alapuló becslésekre is szorítkozhatna, figyelembe véve, hogy a felperesnek kellene bizonyítania a becslések alapjául szolgáló adatokat (lásd ebben az értelemben: 2010. április 28-i BST kontra Bizottság ítélet, T-452/05, EBHT, EU:T:2010:167, 168. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

[omissis]

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK ELNÖKE

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék elnöke az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet elutasítja.

2) A Törvényszék elnöke a költségekről jelenleg nem határoz.

Luxembourg, 2015. április 24.

Aláírások